

УДК 7.01:091

Гончаров Д. В.¹, Бондаренко О. В.²

¹ студ. гр. Е-319м НУ «Запорізька політехніка»

² д-р філос. наук, проф. НУ «Запорізька політехніка»

ПРОБЛЕМА ВИДОВИЩНОСТІ КІНО

Кінематограф з часів свого створення – це масове мистецтво. Кінематограф у повній мірі відповідає цьому визначенню, тому що покликаний задовольняти низку потреб свого глядача. Для ефективності кінематографа повинна бути знайдена «золота середина» у задоволенні естетичних та пізнавальних потреб аудиторії. Проте, варто зауважити, що за

своїм визначенням кінематографа, перш за все, відноситься до видовищних видів мистецтва, звідси й наявність проблем, які підстерігають дану область із часів її появи.

Видовищним називають синтетичне мистецтво просторово-часового характеру, що включає в себе прояви інших видів мистецтва, – так кіно постає синтезом літератури, театру, танцю, образотворчого мистецтва (декорації) й багато чого іншого. Щоб зрозуміти одну з центральних проблем кінематографа, варто звернутися до культурного фону і сприйняття значення слова видовищний. Звідси випливає проблема кінематографа щодо дотичності просвітницьким ідеалам й необхідності відповідності фільмів сприйняттям кіноглядача. Для нього (кіноглядача) кінематограф є вразливим та розважальним, – через схожість даних понять в мові і безлічі процесів, що вплинули на наше сприйняття даного визначення.

Оскільки масова аудиторія – це сфера і механізм, що допомагає реалізувати функціональний потенціал кінематографа, – вона є першою й найважливішою ланкою кінематографічного процесу і цього виду мистецтва, отже, інші дії спрямовані на задоволення потреб цієї самої аудиторії. Так повинно бути, проте часто-густо картина виходить інша. З'являється ще одна ланка, яка виявляється важливішою за глядача. Вона різниться, у залежності від часу і суспільства, що живе у країні.

У створенні кінофільмів велика увага приділялася психологічному аспекту впливу кінофільму на глядача: фільми враховують різну здатність людей різного віку засвоювати інформацію, різницю інтересів, уподобань. Саме психологічний й ідеологічний аспекти впливу стрічок стали головними у кіновиробництві. Такий поділ кінематографа за віковим та жанровим принципами дозволив добитися успіхів у формуванні особистості з чіткою ідеологічною установкою, яка сприймалася глядачем як щось само собою зрозуміле. Фільми навчали добру і викривали погані риси характеру, дозволяли через постать кіногероя прийти до усвідомлення і розуміння моралі творів, сприяти виробленню позитивних якостей у глядача за допомогою «ефекту співпереживання».

Отже, проблема видовищності кіно, яка, начебто, лежить на поверхні, насправді містить у собі низку більш складних аспектів різноманітної спрямованості.